

Mislukte poging tot imitatie Carlsen-Anand

In ronde 9 van de interne schaakcompetitie van de S.V. Borne liet clubkampioen Nico Hilderink een goede mogelijkheid liggen om wat uit te lopen op de concurrentie. Zijn tegenstander Lex Griffioen probeerde het deze keer met de Scandinavische opening (na enkele mindere ervaringen met de Siciliaan), maar omdat hij de finesses van deze opening niet echt beheerste kwam Lex al snel gedrukt te staan. Met enkele (door Lex gemiste) fraaie manoeuvres posteerde Nico een sterk en onaantastbaar paard midden in de zwarte stelling. Het lukte Lex niet meer om een sluitende verdediging te vinden, maar Nico die met een logische ontwikkelingszet materiaal kon winnen dacht met een schijnoffer ditzelfde te bereiken. Helaas voor hem had Lex een aardig tegenoffer, waarmee zijn problemen ineens vrijwel voorbij waren. Met nog een miniem voordeel, maar minder tijd op de klok bood Nico remise aan, hetgeen werd geaccepteerd. Ook Heinz Eligmann en Wim Arns kwamen tot remise. Weliswaar wist Heinz een pion buit te maken, maar door de activiteit van de zware stukken van Wim had deze voldoende compensatie. Bij Ben ten Dam tegen Cor van Bree werd evenmin het evenwicht verbroken, ook remise dus. Norbert Waanders wist een gevaarlijke batterij op de stelling van Guus Nolte te richten. Dit kostte Guus meteen al een pion en toen Norbert nog een kansrijk paardoffer liet volgen liep Guus zelfs snel mat. Hans Kroeze gooide er een paar stukken tegenaan om de dame van Freek Wentink te winnen, maar zag over het hoofd dat de dame daarna simpel weer terug kon worden gewonnen. Freek had dit wel goed vooruitberekend. Met twee stukken achterstand deed Hans nog amechtige pogingen om aan zijn noodlot te ontkomen, maar Freek liet niet meer los, al koos hij soms wat omwegen. Een vrij bizarre partij ontstond tussen Erik Witteveen en Ton Droste. Erik liet al in de opening de zwarte dame toe in zijn stelling en nodigde Ton met een subtiel zetje zelfs van harte uit om een toren te slaan. Ton hapte gretig, maar zag vervolgens ook de witte dame binnendringen in de zwarte stelling om op zijn beurt een toren te gaan winnen. Ton redde de toren, maar had gemist dat Erik nu met een damezetje ondekbaar mat kon dreigen. Een korte, maar heftige partij.

Nico Hilderink kon in ronde 10 een recente partij kopiëren. De partij tegen Ben ten Dam was vrijwel identiek aan zijn partij enkele ronden eerder tegen Wim Arns, waarbij Nico grote druk kreeg op de damevleugel van zijn tegenstander. Ook nu kon Ben (net als Wim) zijn ontwikkeling niet voltooien en leed hij uiteindelijk pionverlies. De voorsprong van deze (vrij-)pion werd door Nico snel uitgebouwd tot partijwinst. Lex Griffioen kwam weer eens slecht uit de opening door na de wat vreemde tweede zet van Henk Eillert een totaal verkeerde opstelling te kiezen. Slechts met behoorlijk gekunstelde manoeuvres kon Lex nog net materiaalverlies voorkomen. Henk gebruikte veel tijd om zijn voordeel te kunnen verzilveren, maar kon de definitieve klap niet uitdelen. Met het oog op de naderende tijdnood accepteerde hij een remiseenbod van Lex in een toch duidelijk betere stelling. Drie partijen waren in een mum van tijd beslist. Paul Formanoij kreeg wat druk op de damevleugel van Gerard Boersma, waar deze meteen aan bezweek door een stuk weg te geven in een vlag van schaakblindheid. Frits van Dorp kon een gelijkstaand eindspel bereiken door bij een afruil gewoon terug te slaan. Hij koos echter voor een tussenzetje met een penning, maar bleef tot zijn schrik een stuk achter tegen Cor van Bree, die de penning eenvoudig bleek te kunnen opheffen. Ton Droste kwam (te?) snel spelend eerst op een pion voorsprong tegen Joop Naatje bij goede stelling, maar ging even later vreselijk de fout in toen hij de zwarte dame liet binnenkomen in zijn koningsstelling. Met een simpel paardzetje kon Joop vervolgens de dame winnen, maar hij zag het niet en pakte slechts een pionnetje. Het geheel deed denken aan de actuele WK-match tussen Carlsen en Anand, waarin Carlsen blunderde, maar Anand het niet zag. Het verschil is (afgezien natuurlijk van het niveau waarop een en ander plaatsvond) dat Carlsen Anand geen herkansing gunde, terwijl Ton zo sportief(?) was, dat hij Joop de kans gaf om de damewinst een zet later alsnog uit te voeren. Hiermee was de partij meteen uit.